

Jose Ignazib Ansorena

Amenzaleak

ETarenak egin duela, bere kide eta zaletu gutxi batzuentzat ez beste guztientzat, garbi dago. Apur bat gutxiago edo gehiago iraungo du, agian banaketarik gertatuko da bere baitan, baina honek ez du dudarik: amaitu da ETaren garaia. Zorionez.

Ezker ofizialistaren buruzagiek ere badakite, irakasgai hau gainditzeko hainbat kurtso errepikatu behar izan dituzten arren. Horregatik orain, ia bat-batean, lotsa ere ematen duen modu otzanean, Estatuak jartzen dituen proba guztiak *amen* esateko prest azaltzen dira. Urteetan hori baino askoz gutxiago egin duten abertzaleek (zer esanik ez abertzale ez zirenek) beren alde-tik tankera guztietako irain eta mehatxuak jaso behar izan ondoren.

Ez omen da balantzea egiteko garaia. Behar diren datu asko oraindik ez ditugu eskuragarri. Baina artaburu galantak izan direla konturatzeko ez da gehiago behar. Porrot izugarria garaipen gisan azaldu nahi digute eta, bestela saltzeko munduko propaganda guztia erabilia ere, argi eta garbi gertatzen da ezker abertzale ofizialistaren buruzagitza politikoa oso txarra izan dela azken urte luzeetan. Hona ailegatzeko ez zen hainbeste denbora, kalapita, berbaldi harro eta sufrimendu beharrik. Areago, hainbeste kalamitaterik gabe beste norabait hobera irits gintezkeen abertzaleok.

* * *

Francoren gerratik galtzaile atera ziren euskal abertzaleak, ez ordea abertzaletasuna. Oraingo honetan, mairaino kaltetuta atera da. ETaren eta ezker abertzale ofizialistaren jokabidea denontzat izan baita kaltegarri. Kostako zaigu berriro burua altxatzea. Emaiza hauxe da gutxienez: abertzaleen arteko erreten handiak, nazioartean inoiz baino aurkako girorik beroena eta gazteen artean oso interes gutxi euskal politikarekiko. Ez da soilki ezker abertzalearen erantzukizuna, bai nagusiki ordea. Besteak beste, jende gehiena nazkatu eta gogaitu duelako. Etorkizunari begira, itxurazko damurik ez, baina izan eta duten jokabidearen azterketa zorrotzagoa eskatu behar zaie, kaltegarri izaten jarraitu ez dezan.

DANI BLANCO

ETaren ezaugarri nagusietako bat izan da, inork etsai bihurtu nahi ez bazuen, hark aldarrikatutako guztiari *amen* esan beharra. Ez da harritzekoa barruan hainbeste apaizgai ibili dela kontuan hartuta

ETaren ezaugarri nagusietako bat izan da, inork etsai bihurtu nahi ez bazuen, hark aldarrikatutako guztiari *amen* esan beharra. Ez da harritzekoa barruan hainbeste apaizgai ibili dela kontuan hartuta. Borroka politikorako teologia zaharraren egokitzapen merkea zuen diskurtso. Dudarako zirrikiturik ez, erabateko adostasunetik kanpo gertatzen zen guztia heresiatzat eman eta amildegitik behera botatzeko modukoa zen.

Ezker abertzale ofizialistak ere kultura hori bera hobetsi izan du. Tirorik gabe, baina bestelako modu askotan, *amenzale* izan ez direnek nabaritu dute haien geziak nolakoak ziren: kale eta tabernetan, *beraien kaleetan* ibiltzean bereziki, telefono deietan, bazterketa modu askotan...

Beldurrak nago tiroen desegokitasuna onartuta ere, besteaz jabetzea gehiago kostako ote zaien. Ezagutzen ditudan alorretan behintzat garbiro ikusten da garai berrietarako prestatzen ari dela ezker abertzale ofizialista, boterea biltze aldera, baina burua lehengo lepotik. Komisario politiko gehiegi bazterretan. Eta jokabideak ere halamoduzkoak.

Ezkerreko abertzale denak Euskal Herria sendo, solidario eta independentearen alde lan egin behar du eta horretarako bertako pertsonak ere horrelakoxeak izatea jarri beharko luke helburu. Independentzia ez baita bakarrik politiko-administratiboa.

Independente izatea larrutik ordaintzen dela diote batzuek. Nik uste dut dependiente izatea askoz garestiago ordaintzen dela. Baina botereak *amenzaleak* behar ditu beti. Amen. ■